

Miskolci Napló

STADION 2018

ÁTADÁS

Tisztelt szurkolók, kedves miskolciak!

A diósgyőri labdarúgás fennállásának 105. évfordulóján, korszakos jelentőségű döntést hozott Magyarország kormánya: határozatban döntöttek arról, hogy a felépülő új DVTK stadiont kiemelt jelentőségű beruházássá nyilvánítják, jelenősen felgyorsítva ezzel az építkezés ütemét.

Korszakos jelentőségű volt ez a döntés, az építkezések nagysága, hordereje miatt is. Hiszen soha, semmikor nem fordult még elő Miskolc város történetében, hogy ilyen hatalmas állami támogatást

kapjon, sportlétesítmény építésére. Azóta ráadásul kiderült, hogy városunkban nemcsak a DVTK stadion épül, épült újjá, hanem az akadémiai fejlesztésekkel együtt az egész diósgyőri sportcentrum és az MVSC stadion is. Sőt, új otthonra leltek atlétaink.

Vanger Vilmos, a DVTK alapító elnöke, még csak reménykedhetett abban, hogy „egyszer mi leszünk a legnagyobbak”. A hatalmas volumenű fejlesztések, sportberuházások megvalósulása után, nyugodtan kijelenthetjük: ebben a városban most már adóttak a feltételek az igazán nagy tettek véghezviteléhez.

Ugyanakkor tudjuk, hogy a diósgyőri foci igazából nem a miénk.

A diósgyőri foci valójában nem a futballklub tulajdonosaié. Az új DVTK stadion is „csak” a hivatali bejegyzés szerint lesz állami tulajdonban.

A diósgyőri labdarúgásnak, a legendás klubunknak, a DVTK-nak és az új stadionnak, igazából a diósgyőri szurkolók senki mással össze nem hasonlítható közössége volt és lesz az igazi tulajdonosa!

A tervezés, az építkezés ideje jó alkalom volt az összefogásra. Jó alkalom volt ez az időszak a párbeszédre, a véleménycserére a szur-

kolókkal. Miskolcon senki nem akarta a szurkolókat akarataik ellenére boldogítani!

Saját nevemben kijelentem, hogy a számtalan egyeztetés, konzultáció eredménye ez az impozáns, minden igényt kielégítő új szentélye városunk labdarúgó sportjának.

Köszönöm a tervezőknek a kreativitást és az empátiát. Köszönöm az építőknek a magas színvonalú munkát és köszönöm a szurkolóknak a türelmet. Hajrá Miskolc, hajrá Diósgyőr!

KRIZA ÁKOS
MISKOLC POLGÁRMESTERE

Beszélgetés Pótyondy Péter építésszel

„Úgy érzem, megértettem: Miskolcon életformát jelent szurkolónak lenni!”

Három éve várunk a pillanatra, amikor végre lebontják a kerítést és birtokba vehetjük az új stadiont, melynek a terveirez mi magunk is hozzájárulhatunk. Végre a saját szemünkkel láthatjuk mivé alakult a korábbi aréna, annyi maradandó emlék színhelye.

Annak idején közbeszerzési eljárást írtak ki az új DVTK Stadion tervezésére, melyet a KÖZTI Zrt. ezen belül Pótyondy Péter építész, nyert meg – köszönhetően az olyan referenciáknak, mint a Papp László Budapest Sportaréna és más kisebb sportcsarnokok. – Nagyon sok írásban rögzített kritérium volt – idézte fel a kezdeteket érdeklődésünkre az építész. – Az új stadionnak meg kellett felelnie az UEFA 4-es kategória ajánlásainak, az MLSZ úgynevezett infrastruktúra szabályzatának, és az országos építési szabályoknak is. Emellett természetesen a városnak és a szurkolóknak is voltak elvárásai, amiket igyekeztünk teljesíteni – emelte ki.

Aki miskolci az tudja, hogy ebben a városban meccsre járni, piros-fehér mezt húzni, s az arcunkra festeni a DVTK címerét, nem csupán egy mérkőzésre öltött divatot jelent. Miskolcon szurkolónak lenni egy életforma. Így az sem meglepő, hogy az alkotási folyamat minden egyes lépcsőfokán ott álltunk mi is.

Több olyan pontja volt a tervezésnek, amely kifejezetten szurkolói kérésre valósult meg. Nem csupán egy stadiont akartak építeni, hanem kifejezetten a miskolciak, a szurkolók számára kívántak létrehozni valami egyedit. Apróság, de Magyarországon egyedülálló például, hogy a vezérszurkolónak biztonságos pódium készült.

– Ez külön kérése volt a szurkolóknak. Így nem a korlátra kapaszkodva kell vezényelni a szurkolói kórust – részletezte Pótyondy Péter.

Szintén szurkolói kérés volt, hogy hétköznapiakon (amikor nincs meccs) is lehetőség legyen beülni a lelátó alatti területre és elidőzni ott egy sör mellett. A fenn tartón, üzemeltetnőn múlik, hogy meg fog-e ez valósulni, az építészeti lehetőség adott.

A régi napos oldali lelátó tetején volt egy körülbelül másfél méteres sáv, ahol nagyon sok szurkoló gyűlt össze mérkőzés közben és a szünetben is. Ez egy helyi, speciális szurkolói viselkedés, nyilván azért, mert itt jól ismerik egymást a szurkolók. S mivel ez a stadion nekünk, szurkolóknak épült, az új aréna tervezésénél is megtartották ezt a sávot. Kiszélesítették, a legfelső széksorok fölött, ez lett az úgynevezett „felső körüljáró”, ahol a drukkek ezután is hódolhatnak korábbi szokásuknak.

– Igaz a hír, hogy amikor felkérték a stadion építésére, kijárt a DVTK meccsre, hogy testközelből megismerje, milyen diósgyőri szurkolónak lenni?

– Nagyon fontosnak tartom, hogy az építész közelről megismerje, mit jelent az adott közösség számára az általa tervezett épület – legyen az stadion, múzeum, vagy akár színház. Igen, jártam meccsre a tervezés elején, de nem csupán Diósgyőrben. Németországban is tettünk egy körutat, újonnan épült, a diósgyőrihez hasonló méretű stadionokat néztünk meg, igyekeztünk levonni a tanulságokat. Nekem személy szerint az volt az egyik fontos célom, hogy megőrizzük a régi stadion nyitottságát. Sze-

rettük volna átmenteni azokat a réseket, amelyeken korábban be lehetett látni a pályára. Magyarországon ma az új építésű stadionokat egy burok veszi körül, amely nem enged betekintést a belső terekbe. A DVTK Stadion e helyett egy nyitott serlegformát vett fel. A 18 bejáratnál és a 4 maraton kapunál be lehet látni a parkolókból a pályára. Ez teátrális előkészítése a meccsnek: aki jön, már kintről látja a zöld gyept, a fényességet, hallja a hangokat, ezek még izgalmasabbá teszik a mérkőzés előtti hangulatot.

A tervezési folyamat során összesen hét vázlatot születt, amelyeket a beruházó (a Magyar Állam), a város, valamint az egye-

sület képviselői is bíráltak, véleményeztek. Fontos sarokpont volt, amikor az építészeti, műszaki és gazdasági vizsgálatok nyomán kiderült, hogy sem a napos oldali lelátót sem az 1930-ban épült főlelátót nem célszerű megtartani, el lehet bontani. Ezek megtartása sok kompromisszummal járt volna, megdrágítva a költségvetést. Ugyancsak fontos elem volt a műfüves csarnok elbonthatósága, ami sokáig kérdéses volt. – Ezek mind meghatározó módon befolyásolták az építkezés alakulását. A stadiont évtizedeken keresztül nem fejlesztették, egyes részei már veszélyesnek minősültek.

– Már az építkezés elején felmerült a kérdés a szurkolói oldalról: lesz-e elég hely az autóknak egy-egy teltházas meccs esetén?

– 14655 szék van a stadionban. Az építési előírások szerint 15 székenként kell egy parkolót biztosítani, ez lényegében 977 parkolót jelent. A stadion körüli telken 497 parkoló állás van, plusz egy igen jelentős parkoló terület a közvetítő kocsik számára. A stadion mellett, az egykori számozott utcák

területén is épült még közel 300 parkoló, a fennmaradó 200 pedig a tömegközlekedés okán elhagyható. Ez általános gyakorlat minden létesítménynél, városi közegben. A korábbi 360 – nem is mindenhol kiépített – parkolóhelyhez képest ez igen jelentős változás, s 200 biciklitároló keretet is felállítottunk.

Már a tervezés idején felmerült, hogy jelenjen meg a stadionnál a DVTK jelképe, amely a szurkolók szavazatai alapján a diósgyőri lo-vag lett. Méltó helyet teremtettünk ennek a szobornak az Andrássy utca és a stadion közötti lépcsősáv egyik végén – a másik végét a DVTK betűk zárják. A hely tehát megvan, de a szobor létrehozása nem része a projektnek. Nem tudok róla, hogy megbíztak volna szobrászt ennek a tervezésével.

– Jelen volt a múlt heti tesztmérkőzésen?

– Természetesen, s nagyon jó érzés volt, noha sokan, akik részt vettünk ebben a hároméves munkában nagyon fáradtan, elcsigáztottan érkeztek. Ez nagyon nagy menet volt: főleg az utolsó egy-

két hónap. Érdekes érzés, amikor egyik héten az embert még régi ismerősként, munkatársként köszöntik a terület biztonsági őrői, egy héttel később pedig már jegyet kell mutatnia, hogy bejusson. Ez minden munkánál így van: eljön a pillanat, amikor az építkezés elkészül, használatba veszik és egy egészen más világ kezdődik ott.

– Azt is kell mondanom, hogy hihetetlen kíváncsisággal vártam a tesztmérkőzést. Amikor a megépített közegbe megérkeznek az első szurkolók, sétálgatni köztük, figyelni, hallgatni a reakcióikat, elégedettségüket, kritikus megjegyzéseiket – ezek a visszajelzések nagyon fontos részei a munkáknak.

– Van maradandó személyes emléke, véleménye a diósgyőri fociról?

– Sok szurkolói találkozáson vettem részt, s úgy érzem, megértettem: Miskolcon életformát jelent szurkolónak lenni. A drukkek létszáma, lelkesedése, összetartása pedig teljesen független a csapat pillanatnyi helyétől a tabellán.

MUNTYÁN BERNADETT

Az aréna messziről egy „Ezüst Kehely” formáját idézi

A DVTK új otthona

2016. október 29. A DVTK búcsúmérkőzése a régi stadionban

A korábban tervezett 4,5 milliárd forint helyett, az újabb állami támogatásoknak köszönhetően, végül összesen 13,1 milliárd forintból épülhetett meg az új diósgyőri stadion.

A Diósgyőri Stadionrekonstrukciós Kft. 2016. október 28-án írta alá az új DVTK stadion kivitelezési szerződését. A nyílt európai közbeszerzési eljárás nyertese a Market Építő

Zrt. lett, így generálkivitelezőként ők építhették fel a DVTK új otthonát.

A régi sporttelepet a Ferencváros ellen (2-3) búcsúztatta Miskolc sportszerető közönsége 2016. október 29-én, a bontási munkálatok november 2-án kezdődtek meg. A Csáki és a nyugdíjas szektor, a tribün, a Napos oldal, a bástyalelátók beton-

kint majd minden szurkoló. Az új aréna messziről egy „Ezüst Kehely” formáját idézi. A hosszan kinyúló tető és a lépcsős lelátó kívülről könnyűfém burkolatot kapott, így téve egyedivé a stadion megjelenését. A lelátó külső világító sávjainak köszönhetően esténként fénnel rajzolódik ki a stadion struktúrája. A látványt fokozza, hogy a lelátó tetején körbefutó mellvédre nagy teljesítményű lámpákkal lehet a könnyűfém

burkolatot megvilágítani, így a tető esténként hatalmas fényvetőként világítja be a környéket.

A főépület földszintjén a csapatok öltözői, a bírói, orvosi és más kiegészítő helyiségek kaptak helyet. Az első emeleten mobil falakkal osztható rendezvénytér épült egy pályára nyíló, nagy terasszal. A második emeleten alakították ki az úgynevezett sky boxokat, a hozzájuk tartozó társalgóval. Erre a szintre

kerültek még az irodák, a stadionféligyelet helyiségei és a média stúdiók. A főépület legfelső szintjén, ami lényegét tekintve egy járható tető, helyezhetők el a média közvetítő állások.

A lelátó vasbeton szerkezetből készült, a nézőteret összesen 18 helyen tudják a nézők megközelíteni. A lelátók alatt szurkolói büfék és mosdók kapnak helyet. A város felőli északi, rövid oldal földszintes

AZ ÚJ STADION SZÁMOKBAN:
Befogadó képesség: 14 655 fő
Sky boksok száma: 18
VIP férőhely: 478
Szurkolói feljárt: 18
Büfék száma: 9

épületében vannak a pénztárak, a söröző és az ajándékbolt.

A labdarúgó pálya alulról fűtendő, vízelvezetését alácsovezéssel oldották meg, a fűvet automata locsoló-berendezéssel tartják karban. A pályát műfüves sáv veszi körül, ahol nézőtéri menekülő lépcsők, akadálymentes nézőtéri pódiumok épültek. Itt vannak a cserepadok, itt közlekedhetnek a karbantartók és a rendezvényeket kiszolgáló járművek.

A stadion küzdőtere és a főépület helyiségei is többféle célra használhatók, így sport- és kulturális rendezvényt, családi vagy más eseményt is lehet bennük rendezni. A stadion multifunkcionalitása az alapja annak, hogy az aréna hosszú távon is fenntartható legyen.

NAGY ATTILA

2018. április 26. Érkeznek a szurkolók az új stadion tesztmérkőzéseire

...és felépült a stadion

A miskolci sportberuházásoknak ez a stadion a csúcspontja

Nyilatkozatok, vélemények

HUBAY GYÖRGY országgyűlési képviselő

Jól emlékszem még a 60-as évek végére, amikor az első komolyabb felújítást végezték a diósgyőri stadionon. Tizenéves voltam, rengeteget sportoltam magam is, sokakat ismertem az akkori játékosok közül. Salamon József például hosszú évek, évtizedek óta jó barátom. Úgy gondolom, ez a klub már nagyon megérdemelte ezt a gyönyörű stadiont! Sportszerető emberként és Diósgyőr szurkolóként is csak azt kívánhatom, hogy a következő évek csapatai is ériék el, amit a nagy elődök példaképül állítottak: eredményes játékot, újabb kupagyőzelmeket és a bajnokság végén dobogós helyezést. Remélem, minél több fiatal kezd majd el focizni, fontos, hogy a felnövekvő generációk is egészségesen éljenek. Bizton állíthatom azt is, hogy az országban nekünk van az egyik legkomolyabb szurkolótáborunk, amire büszkék lehetünk. Ezen a felemelő eseményen is csak azt mondhatom: a diósgyőri szív tovább dobog! Szeretném végül köszönetemet kifejezni a kormány felé, melynek a támogatása nélkül nem épülhetett volna fel ez a gyönyörű aréna.

KISS JÁNOS alpolgármester

Az embert nyilván befolyásolják az érzelmei, de ha ezektől eltekintünk, akkor azt kell mondanom: világszínvonalú a stadion. Volt szerencsém járni a magyar stadionokon kívül külföldi arénákban is, ezekkel abszolút felveszti a versenyt a miénk, akár küllemben, abban, hogy milyen a rálátás a pályára, vagy a hangtechnikát és az akusztikát illetően. A stadionok alapvetően a szurkolókért épülnek és meccset nézni is úgy jó, ha sokan vannak a helyszínen. Úgy gondolom, Miskolcon egy ilyen stadion is teltház lesz, amíg a csapat úgy játszik, ahogy azt a fanatikus közönsége elvárja tőle: a diósgyőri hagyományoknak megfelelően lendületesen, nyílt sisakkal, őszinte támadófocival. Ha minden alkalommal ilyen felfogásban fut ki a gyepe a csapat, akkor, mint a mágnes, úgy vonzza majd a nézőket az új aréna. A csapat játéka, az infrastrukturális háttér és a nézők száma szorosan összefügg egymással. Nagyon bizakodó vagyok, ebből egy nagyon jó dolog sülni ki. Ha csak a ráfordított összegből indulunk ki, bizton állíthatjuk, hogy a miskolci sportberuházásoknak a stadion a csúcspontja.

VERÉB GYÖRGY az 1977-es és 1980-as Magyar Kupa győztes csapat tagja, kapusedző

Megható és felemelő érzés, hogy egy ilyen pompás stadiont építettek fel Diósgyőrben. Nagyon nehéz szavakat találni... Ilyen gyönyörű arénát talán magunk sem mertünk álmodni, pedig elég sok stadionban játszottunk már. Amikor az előző napokban eljöttünk ide és körbejártuk a létesítményt, megállapítottuk, hogy szinte hibátlan; a pálya talaja kifogástalan, a felépítmény gyönyörű. De úgy gondolom, hogy a szurkolók is nagyon elégedettek lehetnek az új arénával. Büszkék vagyunk arra, hogy ilyen stadionunk van. Most már a csapatnak kell úgy teljesíteni, hogy mindenki felhőtlenül boldog legyen. Nagyon fiatalon, alig 17 évesen kerültem a DVTK-hoz, úgy jöttem ide, hogy tanulni akarok Tamás Gyulától, aki akkoriban a magyar „A” válogatott és a Diósgyőr első számú kapusa volt. De aztán úgy alakult, hogy több meccsen is tudtam védeni, ezek örök emlékek maradnak számomra, soha nem felejttem azokat a mérkőzéseket. Akkoriban teljesen más volt a miliő, de szeretném még megélni, hogy ebben a stadionban is teltházas mérkőzéseket láthassunk.

SALAMON JÓZSEF a DVTK aranycsapatának tagja

Sokak számára, így nekem is most még minden új itt, minden idegen egy kicsit, be kell még laknunk ezt az új stadiont. Azt már nem tudom megmondani, a mai játékosok vajon mit érezhetnek akkor, amikor egy ilyen stadionban léphetnek majd pályára, azt azonban elárulhatom: kicsit irigylem őket. Amikor én fiatal voltam és különböző stadionokban játszottam, akkor elfogadtam azt, ami van, és elsősorban a futballra koncentráltam. Jó lenne, ha ezt a mostaniak is meszesemenőig szem előtt tartanák. Ennek a városnak, ennek a szurkolótábornak nagyon kellett már ez a stadion. A drukkerok nyilván sokszor kritikusak, ha nem úgy teljesít a csapat, ahogy az elvárható lenne; ugyanakkor nagyon el tudják ismerni a teljesítményt is és teljes odaadással buzdítják a csapatot. Biztos vagyok abban is, hogy az infrastrukturális feltételek ilyen szintű javulása a fiatalok számára rendkívül vonzó. Remélem és teljes szívemből kívánom, hogy minél több saját nevelésű diósgyőri labdarúgó kap majd szerepet a nagy csapatban, és megkapják a lehetőséget tehetségük megmutatására.

OLÁH FERENC a DVTK aranycsapatának kapitánya

Talán mondanom sem kell, mennyire örültünk volna mi is annak idején, ha egy ilyen gyönyörű stadionban futhatunk ki

a pályára! Borzasztóan jónak találok, hogy ennyire közel vannak a nézők a pályához, más az atmoszférája így a mérkőzéseknek. Persze a mi időnkben is fantasztikus volt a hangulat a stadionban, de hát így még jobb, hogy ilyen testközelből élvezhetik a nézők a meccset. Nagyon remélem, hogy ez az új stadion komoly pluszt tud adni a játékosoknak és a szurkolóknak egyaránt, mert most nagyon-nagy szükség van a csapatnak arra a pluszra, arra a támogatásra, amit a közönség hozzá tud tenni. Remélem, meg is fogják tölteni a stadiont a bajnoki mérkőzéseken és ehhez párosulnak majd a jó eredmények is. Örülök neki, hogy van egy ilyen szép stadionunk, jó érzés most itt állni.

EMÖDI ZOLTÁN az amigeleken.hu szurkolói portál főszerkesztője

Bevallom, előre elterveztem, hogy csak a nyitomeccsen élem át először a kész stadion varázsát. Az online világ egyik legnagyobb szurkolói közösségének képviselőjeként persze már a stadion tervezésének kezdetétől ott lehetettünk az egyeztetéseken. Előtte lehetőségünk volt a drukkerok igényeinek „megszondázására”. Elmondhatom, hogy ezen kívánságok nagy része meg is valósult. A 2011-es csapat tesztmérkőzéséről azt gondolom, hogy nem is lehetett volna jobbat választani, hiszen a gárda szívét-lelkét kitette a pályára. Ahogy a szurkolók megérdemelték, hogy újra lássák őket, úgy Luque-ék is megérdemelték, hogy pályára léphessenek az új stadionban. Elmondták, mennyire megtisztelve érezték magukat a felkérés kapcsán, „csupaszív” játékkal rukkoltak elő most is. A nyitó mérkőzésen közel teltház előtt játszhat majd a DVTK. A szervezett csoportok olyan látvánnyal készülnek, ami Magyarországon egyedülálló és nem volt még ilyenre példa. Lesz majd „puskapor”, amit átadhatunk a csapatnak és reményeink szerint élni is fognak vele.

DEMJÉN PÉTER tősgyökeres Diósgyőr-szurkoló

A helyszínen a barátommal megjegyeztük a létesítményről, hogy olyan, mintha a Liverpool stadionjában, az Anfield Road-on lennénk. Több nyugat-európai arénában jártam már, így van összehasonlítási alapom. A diósgyőri meglátásom szerint egy abszolút nyugat-európai színvonalú, valóban 21. századi, rendkívül korszerű, nagyon jó atmoszférájú stadion. Körbejártuk, láttuk, mennyire precízen kidolgozták például, hogy mindegyik székéről jól látható legyen a pálya; jó a dőlésszö-

ge a lelátónak, jók az ülések, az eredményjelző tábla – rendkívül színvonalas tehát a kidolgozás. Úgy gondolom, egy profi szemléletű játékosnak már önmagában az, hogy egy ilyen nagy múltú klubhoz tartozhat, rendkívül nagy motivációt kell, hogy jelentsen. S ehhez hozzájön, hogy ha egy olyan atmoszférájú stadionban játszhat, amilyenre nagyon sok magyar klub csak áhítozik, akkor egy akkora érzelmi többletet kap, aminek az eredményekben is meg kell mutatkoznia. Bizom benne, hogy az új stadion egy erős pozitív impulzust ad a diógyőri labdarúgóknak.

HOLLÓSY ANDRÁS a DVTK hangulatfelelőse

Régóta vártuk azt a pillanatot, régi álma vált most valóra a szurkolóknak, Miskolc és környéke futballszerető közönségének. A korábbi stadionhoz is számos szép emlék kötött mindannyiunkat, ugyanakkor tudjuk, mennyire korszerűtlen volt már, hosszú ideje nem került sor érdemi felújításra. Az új létesítmény nyugat-európai mércével mérve is egy igazi modern aréna, a legkorszerűbb szabványoknak is megfelel. Formáját, kialakítását tekintve, ugyanakkor beleillik a hagyományos „acélvárosi” feelingbe is. Meg kell ismerni, be kell lakni – néhány napja, a kitűnő hangulatú tesztmérkőzéseken háromezer szurkoló már megtapasztalhatta, mit jelent az új diósgyőri stadionban szurkolni. Nagyon pozitívnak tartom, hogy ebben az arénában nem választja el a nézőket futópálya a küzdőtérrel, így még közelebb lehetünk a játékosokhoz. Igazi, XXI. századi közösségi terek lettek kialakítva, bízom benne, hogy hamarosan jönnek a sikerek is, hogy újra, igazán egymásra találhasson a csapat és a közönség.

BACSA PATRIK labdarúgó

A tesztmérkőzésen „élesben” kipróbálhattam, valóban fantasztikus a pálya talaja. Viccesen meg is jegyeztük egymás között, hogy kicsit szokatlan ez számunkra, nem voltunk mi ehhez hozzászokva, hogy ilyen jó pályán, ilyen jó körülmények között játszhashunk. Természetesen nagyon örülök neki, hogy végre elkészült az új stadion és mi, játékosok is birtokba vehetjük. Nyilván, a régi létesítményben is szerettem játszani, nagyszerű élmény volt, de minden egyes alkalommal, amikor ebbe az új arénába eljövök, körülnézek, csodálatos érzések fognak el. Már várom a nyitomeccsét, biztos vagyok abban, hogy rengeteg pluszt jelent majd számunkra, hogy újra itthon, az új arénánkban játszhatunk. A szurkolók is minden bizonnyal nagyon várták ezt, most a hazai mérkőzéseink alkalmával nem kell utazniuk. Élvezhetik az új létesítmény nyújtotta szolgáltatásokat, lehetőségeket; például biztos nagy élmény lehet, hogy a nézőtér ennyire közel van a pályához. Egy szó, mint száz: valóban nagyon várom a következő hazai mérkőzéseinket!

JOSÉ LUQUE a „kapitány”

Hat éve is van már annak, hogy utoljára pályára léptem Diósgyőrben. Be kell, hogy valljam, az elmúlt időszakban nem igazán edzettem, alig játszottam néhány meccset, így azért más pályára lépni, néhány plusz kilóval. De a viccet félretéve, jól esett újra mozognom most! Nehéz összehasonlítani az NB I-be visszakérült csapatunkat és a most pályára lépőket, de azt azért elmondhatom: még mindig egy csapatot alkotunk, lelkiükben együtt vagyunk, ebben nincs különbség az élvonalba 2011-ben visszakérült gárdához képest. Minden játékos számára az a legfelemelőbb érzés, amikor több évet eltölt egy csapatnál, majd távozása után sem felejtik el a nevét; hogy még mindig ott él a fejekben, ott van a szurkolók mindennapjaiban.

BENCZÉS MIKLÓS a DVTK regionális utánpótlás-képzési igazgatója

Nekünk ez a stadion ajándék. Ajándék, mert sok diósgyőri edző és játékos ugyanúgy méltó lett volna arra, hogy itt szerepelhessen. Mi ezt most köszönjük; köszönjük a jó Istennek, hogy ezt a „terhet” ránk tette. Maga az aréna csodálatos, de ha nincsenek benne szurkolók, akkor ez „csak” egy épület marad. A tesztmérkőzésekre is sokan kilátogattak, csodálatos hangulatot teremtettek a játékunkhoz. Mert hiszen ez a kettő együtt: a játék és a hangulat adott igazán ünnepi jelleget ennek a napnak. A 2011-es Mezőkövesd-Zsóry FC elleni mérkőzés jól sikerült, nagyon örülök, főleg azért, mert ezek a srácok közel állnak hozzám. Ők voltak az első csapatom.

VITELKI ZOLTÁN a DVTK volt játéko- sa, korábbi megbízott vezetőedzője

Láttam az új stadion építésének fokozatait, a végeredmény csodálatos érzéssel tölt el. Úgy is, mint szakmabelit, de úgy is, mint egy lokálpatrióta miskolcit – és mint egy „átlag” szurkolót, aki szorít a csapatért, szorít azért, hogy a játékosok a lehető legjobb körülmények között, fantasztikus hangulatban játszhasanak. Diósgyőrben az előző stadionnak is megvolt a maga hangulata, de hogy egy ilyen arénában játszhat valaki – ha ez nem dobja fel, akkor valami mást kell csinálnia. Biztos vagyok benne, hogy ezt a stadiont is meg fogják tudni tölteni a szurkolók és olyan atmoszférát teremtenek, hogy itt nem lehet majd lélektelenül játszani. A focisták pedig a szurkolók biztatása mellett pontosan átérzik, hogy nem edzőmérkőzésen vannak, hanem teltház előtt, gyönyörű körülmények között kell megmutatniuk, mire is képesek. Meggyőződésem, hogy a hazai pálya rendkívül sokat számít a sportban és hogy a szombati mérkőzéssel fordulóponthoz érkezik a csapat, ami elindítja felfelé.

Miskolc: a futball fővárosa

A magyar labdarúgás történetében egyszer, egyetlenegyszer fordult elő, hogy egy vidéki munkásváros csapata egyedül képviselte hazánkat az európai kupaküzdelmekben, miközben hét-nyolc játékost adott a sorsdöntő mérkőzéseket vívó magyar olimpiai válogatottnak. A végére elfogytak, akár a gyertyaláng. De ezt a régi fényt sohasem lehet elfelejteni.

A végére elfogytak, akár a gyertyaláng. De ezt a régi fényt sohasem lehet elfelejteni

Az 1970-es évek végét írtuk, azokat az idők, amikor hiteles külföldi szaktekintélyek is elismeréssel nyilatkoztak a magyar fociról. A mai nagyfőnök, Sepp Blatter akkoriban a FIFA fejlesztési programjának vezetője volt: „A magyar válogatott játéka engem az 1974-es holland csapatára emlékeztet. A világbajnokságon az első három hely az NSZK, Olaszország és Magyarország között fog eldőlni.” A FIFA későbbi főtítkára és elnöke a szép emlékű Magyarország–Bolívia meccs után nyilatkozta ezt, a Népstadionban.

Ally MacLeod skót szövetségi kapitány az 1978-as vb végeredményét firtató kérdésre azt válaszolta, szerinte a magyarok lesznek az első, megelőzve Hollandiát és Braziliát. Azóta tudjuk, sajnos Argentínában sem lettünk világbajnokok. Sőt! A totális kudarcnak elkönnyvelt világbajnokság okozta felháborodás nemcsak a minden idők legtöbb válogatott meccsét levezénylő szövetségi kapitányt, Baróti Lajost (117 mérkőzés, 62 győzelem, 27 döntetlen, 28 vereség, 233:151-es gólarány, 65%-os teljesítmény) sodorta el a válogatott éléről, de széthullott az a csapat is, amit az ősz mester hosszú időn keresztül építgetett. Nyilasi 1979 októberében bejelentette a visszavonulását a válogatottól, Töröcsik autóbalesetet szenvedett. Mások, korábbi alapemberek soha, még a nemzeti tizenegy közelébe sem kerültek.

Az 1978-as nyári vb-t követő Európa-bajnokság selejtezőin kiderült: a csoportkörből nem mi, még csak nem is a szovjetek, hanem a görögök mennek tovább. Presztizskérdéssé vált az 1980-as moszkvai olimpiára való kijutásunk. Az 1978-ban MLSZ-előnké választott Szepesi György természetesen érezte a közvélemény nyomását, ezért a lehető legkocká-

zatmentesebb megoldást választotta: szövetségi kapitánynak azt a Lakat Károlyt nevezte ki, aki minden idők legeredményesebb labdarúgóedzője volt az olimpiai szerepléseket tekintve, hiszen aranyat hozott el Tokióból (1964) és Mexikóvárosból (1968). Az ekkor hatvanadik évébe lépő Lakat, polgári foglalkozását tekintve magyar-történelem szakos tanár, nagy vehemenciával látott munkához. Első nyilatkozataiban a FIFA vezetőinek hozzá nem értését kárhóztatta, hiszen a többszörös olimpiai bajnok magyar válogatottat a csoportmeccseket megelőző selejtezőre kényszerítették. Ráadásul a románokkal párba állítva.

A mestert nemcsak a teljesítménykényszer, az idő is szorította. A csapatépítésnél, nyilatkozta, nem jöhettek számításba a vb-n szerepelt, leszerepelt újpestiek és fradisták. Mivel a válogatott hamarabb összeállhat, ha a gerinc, azaz öt-hat meghatározó játékos egy klubban játszik, még a Honvéd is szóba jöhetett. Ám a számottevő játékosok közül Gyimesi, Paróczai, Lukács, Nagy A., és Weimper éppen a klubcsapatukból is ki-kimaradoztak, ráadásul példátlan sérüléshullám söpört végig a kiszemelteken. Lakat döntött. A bajnokságban szárnyaló Népközi gárdára, a Diósgyőrré építi a magyar válogatottat.

De kik voltak ezek a fiúk? És ha volt, mi volt a titkuk? A miskolci vasgyárba, leánykori nevén a Lenin Kohászati Művekbe 1977-1978-ban éppen dőlt az állami pénz. Tízmilliárd forintos beruházás kezdődött a Kombinált Acélmű építésével. Akkor pénz érkezett Miskolcra, mint évtizedekkel később a fővárosba, a 4-es metró építésére. Ezek a tények azért fontosak, mert a hetvenes években nem lehetett függetleníteni a Di-

1979-ben, a Dundee United elleni mérkőzésen

ósgyőrnek, mint labdarúgó szakosztállyal is rendelkező sportegyesületnek a sorsát a gyártól.

BUDA KÖZBELÉP

Az 1974-től ismét NB I-es DVTK, az ekkor Salgótarjánból ideérkezett

Lakat Károly a Diósgyőrré építette a magyar válogatottat

Szabó Géza edző irányításával, borzalmas tavaszt produkált. Az őszi hatodik helyet nem hogy nem tudták megtartani a fiúk, de egy 14 meccses nyeretlenségi sorozatot produkálva a nem túl biztató 14. helyen landoltak a bajnokság végén. Csak azért nem kellett osztályozót játszaniuk, mert az OTSH elnöke utasítást (!) adott „a labdarúgás bajnoki rendszerének átszervezésére és 18 csapatossá tételére, tekintettel arra, hogy hazánk nagy településeinek egy csoportja nem tud eljutni az NB I-g. Az elmúlt 30 év változásainak labdarúgásunkban is tükröződnie kell.” A Diósgyőr így biztosan maradt az első osztályban. Köszönet érte Buda István államtitkárnak, a magyar sport irányítójának.

1977-re már évek óta együtt játszik a csapat gerince. A ruga-

nyos és bátor kapus, Veréb – ő ifis-ta korában került Diósgyőrbé –, az ereje teljébe érkező, 1948-as születésű középhátvéd Salamon – a legjobb magyar hátvéd, ahogy edzője szokta jellemezni –, a szintén harminc körüli beállós, Váradi

Borostyán–Fekete–Tatát–Szántó–Feledi–Oláh diósgyőri hatos nyeri az NB I-es csapatok versenyét.

De vissza a csapatépítéshez! A sikerei csúcsára érkezett edzőt 1979 tavaszán a Népsportban Zsiday István faggatja a diósgyőri titokról. A tréner két dolgot említ. Elsőnek a csapat gerincének az állandóságát emeli ki, a sok esztendő együttes küzdelmet. A második titok azokban az emberi tulajdonságokban, a kitartásban, akaraterőben rejlik, aminek következtében ez a három játékosgeneráció egymást erősíti a pályán. Nyilvánvaló, az 1976-os mélyponton ezt nem teljesen így látta az edző. De a következő évtől kibontakozó páratlanul sikeres szereplés egyik oka viszont éppen az ő – ebben a nehéz időszakban is megmutatkozó – rendíthetlensége volt. Tovább árnyalja a vezetőedzőről kialakított mai képet, ha leírjuk: az előbb említett interjú készítésének idején a már kupagyőztes edző a feleségével és két gyerekével még mindig egy munkásszállóban lakott. A gyártól nem messze...

A PESTEN FELEJTETT KUPA

Az első nagy sikert hozó 1977-es esztendőnek, a DVTK a szokott feltételekkel vág neki. A csapatnak 35 igazolt felnőtt játékosa van, az ifiknél 38-an, a serdülőknél 107-en fociznak. A főfoglalkozású edzők száma 4, mellékállásban 9-en dolgoznak a labdarúgókkal.

A pályák száma négy, kettő füves, kettő salakos. Ezek a számok teljesen átlagosak, nem sokban különböznek a hetvenes évek végén, az NB I más csapatainál tapasztalható adottságoztól. (Érdek, hogy például a Honvédnak, a Videotonnak, a MÁV Előrének ekkor összesen egy füves focipályája volt.)

A vasgyáriak számára nehezen indult be az ősz, megint volt egy öt meccsből álló rossz sorozatuk, ám tavasszal végül a 10. helyre tornázták fel magukat a tabellán. Baróti Lajos szövetségi kapitány, szokása szerint, a téli felkészülés idején mindegyik (!) NB I-es csapatot felkereste és egy teljes edzést végignézett. Diósgyőrben is járt, méghozzá vonattal. A nap végén a helyi sajtónak nyilatkozva,

kicsit talán pikírtan, Szabó Gézát jó pályakezdőnek titulálta. A bajnoki szezon befejeztével, körmérkőzéses formában bonyolították le az MNK döntőjét. A három nagy, a Vasas, az FTC és az Újpest mellé negyediknek, nagy meglepetésre a Diósgyőr érkezett. Totális körbeverések után (DVTK–Újpest 4:1, FTC–DVTK 3:0, Vasas–FTC 5:0, Vasas–Újpest 3:5) a DVTK–Vasas döntő következett.

A négyes döntőnek otthont adó Heves megyei városok közül ezúttal Hatvanban játszott a Diósgyőr, a borús, esős idő ellenére, hétezer néző előtt. A kiegyenlített küzdelem Tatár szemfüles góljával 1:0-s vasgyári győzelemmel zárult és bekövetkezett a klub 68 esztendő történetének legnagyobb diadala. Kupagyőztes lett a csapat, indulási jogot szerzett a Kupagyőztesek Európa Kupájában. Szabó Géza a Népsportban a csapat sajátos stílusáról, az „altató stílusról” beszélt. Ennek során, szól a nyilatkozat, „a legjobb magyar hátvéd”, Salamon vezetésével védekezik a csapat, az összes középpályás közreműködésével. Aztán a korszerű beállós játékok bemutatóját, a támadásokhoz rendre gyorsan felzárkózó Váradival egyetemben úgy támad a Diósgyőr, hogy a villámgyors szélsők mögé fel kell zárkóznuk a szélsőhátvédeknek is. „A csapat legnagyobb erénye a hajtás és a lelkesedés. Mi nem állunk nagy nevekben, nincs olyan játékosunk, aki egyedül mérkőzéseket képes eldönteni. Kimondatlanul is totális futballt játszunk.”

A születő új magyar élszaphoz az MLSZ nem tudott felnőni. A döntő után elfelejtették átadni a kupát, erre jó három hét múlva, július 12-én, a Lenin Kohászati Művek vendégházában került sor. Ide sem jött el a szövetségi elnöke, csak egy elnökségi tag, aki össze-vissza magyarázkodott, miért nem vitték el Hatvanba a kupát. Eljött viszont ünnepelni Miskolc város pártbizottságának első titkára, továbbá a tanácselnök, az LKM és a másik nagyüzem, a DIGÉP vezérigazgatója. A megyei titkár Deme László ünnepi beszédében annak a reményének adott hangot, hogy a DVTK labdarúgócsapatától további szép játékok és jó küzdelmeket láthat Miskolc város sportszerető közönsége...

Veréb György, munka közben

A KUPÁT EZUTÁN A CENTRUM ÁRUHÁZ KIRAKATÁBA VITTÉK – MISKOLC, LÁSS CSODÁT!

Szabó Géza pedig csak azért is, a nyári szünet végeztével Csongrád megyébe vitte alapozni kupagyőztes csapatát. Az új 1977-78-as bajnokság kezdete után nem sokkal, szeptember 14-én különrepülőgéppel Isztambulba utazott a csapat. Az első kupaellenfél, a Besiktas edzője, Milutinovics a Milliyet című török lapban, önbizalommal tiltve nyilatkozott: „A DVTK a Besiktas fogára való falat lesz.” Tulajdonképpen félig igaz lett, hisz az örömtüzeket gyújtogató húszezer török fanatikus csapata ellen a diósgyőriek félszeg társaság benyomását keltették – mondta egyébként miután 2-0-ra legyőzték a magyarokat... De csak azért lett félig igaz a ju-

bútált Szántó a felső lécet találta el. Fekete Laci így kommentálta az eseményeket: „Olyan volt, mint amikor a magasugró átjut a 210 felett, aztán hátranéz és a lécc leesik.” Surjak nagyon sportszerűen azt mondta a Diósgyőr öltözőjében nyilatkozva, hogy „jobbak voltatok, de mi jutottunk tovább.” A megyei lap beszámolója szerint a vendégek buszát körbefogták a hazai szurkolók és úgy skandáltak: „Diósgyőr, Diósgyőr!” A csapat itthon, az 1977–78-as bajnokságot a 6. helyen zárta. Tattár bekerült a B válogatottba, bár Szabó edző szerint Salamon és Kutasi is egész évben válogatott szintén játszott.

Az 1978–79-es idényben csak a bajnokságra kellett koncentrálni, mert a Tyukodi Tszcs csapata a kupából kiverte a találkozót kis-

önbizalom növelő 2-0-át érték el az első találkozón, Pitestiben. Szepesiék, tekintettel a csapatösszetételre is, Miskolcra hozták a viszávágot. Az MLSZ azt is elintézte, hogy a diósgyőriek teljesen kiszámíthatatlan módon cselező jobbszélsője, Borostyán, aki a katonaság miatt egyébként a teljes őszi szezon kénytelen volt kihagyni, most végre játszhaszon. A reklamáslásért kapott eltiltását is felfüggesztették. 1979 májusának legvégén, egy keddi napon, a nagy meccs előtti délutánon, a tudósítók jelentették: 26 ezer jegy kelt el. Szerdán 30 000 ember zsúfolódott össze a lelátókon úgy, hogy több sorban hárman is álltak, szorosan egymás mögött.

Legendás történet, hogy az egyik szektor felső soraiból egy hölgy le akart menni a mosdóba,

ni győzelem pedig azt, hogy Lengyelországgal és Csehszlovákiával küzdhetett meg az olimpiai válogatott, a moszkvai olimpiai részvételért. A Diósgyőr a Rapid Wien ellen kezdetet, míg a válogatott Wrocláwban nyitott. Az őszegelejen Bécsben a miskolciak alaposan meglepték a vendéglátókat, hiszen az első néhány perceltelte után letámadták a Rapidot. A 88. percben, aztán egy már szokásosnak számító Borostyán elfutás után Fűkő a győzelmet is megszerezte. A visszavágón némi könnyelműsködés után „csak” 3-2-es győzelem született. Ám ezzel a továbbjutást jelentő győzelemmel más is bekövetkezett: a Diósgyőr lett a magyar labdarúgás központja. A többi magyar kupacsapat, a Fradi, az Újpest, a Rába ETO ugyanis mind kiestek, már az első fordulóban. Az olimpiai válogatott wroclawi veresége után pedig két győzelmi kényszeres meccs következett, szintén Diósgyőrben. Az UEFA Kupa második fordulójában az Anderlechtet búcsúztató Dundee United lett a soron következő ellenfél. A skótok el sem tudták képzelni, hogy a belgák után egy ilyen névtelen magyar csapat problémát okozhat nekik.

FIZET AZ ALELNÖK

„A Diósgyőr nevének kiejtése jóval nehezebb, mint legyőzni őket” – nyilatkozta menedzserük, nem mindennapi sportszerűségről tanúságot téve. A vasgyári fiúk nemcsak a sohasem látott villanyágyemelegítőkön csodálkoztak a Bruce nevű szállodában, hanem a találkozót beharangozó plakáton is, amelyen a lochnessi szörny volt látható Dundee-i mezbe öltöztetve. A skótok a találkozó elején óriási nyomás alá helyezték a diósgyőri kaput. Veréb, Salamon és Kutasi egymást milták felül. A 89. percben Szántó előrevágott labdájával Fekete iramodott meg, és balról, laposan megszerezte a győztes gólt. David Litteyhna, a Dundee United alelnöke a klub vendéglőjében az egész vendégcsapatot meghívta egy italra. McLovin klubmenedzser szerint egy ilyen eseményre még nem volt példa az elmúlt 100 évben.

Salamon az öltözőben egy képeslapot íratott alá az összes játékossal. A szöveg szerint, ha Diósgyőrben nem harcolják ki a továbbjutást, mindenki abbahagyja a labdarúgást...

November 7-ét egész Miskolc, egész Borsod megye nagyon-na-

gyon várta. No nem a színpompás moszkvai díszszemle elmaradhatatlan tévés közvetítése miatt. A fiúkat akarták látni.

Akik lehet, sporttörténelmet fognak írni, ha bejutnak a harmadik fordulóba. A játékosok már jó másfél órával a meccs előtt az öltözőben voltak, Oláh Feri hűledeve nézte a hőmpölygő tömeget, majd megjegyezte: „Még akkor sem voltak ennyien, amikor legutóbb Kloss kapitány volt itt a SZÚR-on.

ÉS ELKEZDŐDÖTT.

Sokak szerint, minden idők legszebb diósgyőri találatával indult a mérkőzés. Borostyán Szalaival játszott össze a jobb oldalon, majd miközben mindenki – a diósgyőri játékosok is – beadást vártak, a szélső ritkán látható látványos mozdulattal, éles szögblől, a lécc alá vágta a labdát. Az öltözőben, a 3-1-re megnyert mérkőzés után, a két gólt szerző Tattár tréfásan kérdőre vonta Borostyánt, az elmaradt beadás miatt. Borostyán válaszolt: „Mit vagy úgy oda Gyuri, úgyis tudtam, hogy belövöm.” A meccs után, új rigmus született: „Tattár Gyuri megérkezett, kiverünk az Unitedet.”

A bajnokság mindeközben természetesen tovább zajlott. A DVTK váltakozó eredményeket produkálva a középmezőnyben tanyázott. És november 14-én jöttek a lengyelek. Lakat nyolc Diósgyőrit állított a kezdőcsapatba. Csak Baranyi (Videoton), Fekete (Újpest) és Kiss (Vasas) nem játszott Miskolcon. Ezúttal inkább a küzdeni akarás volt a győzelem közvetlen oka, mint sem a jó játék. Tattár és Kiss góljával hozta a Lakat-legénység a kötelezőt, így viszonylag nyugodtabban lehetett készülni az addig veretlen Csehszlovákok ellen. A kezdőcsapatban ezúttal is nyolc diósgyőri: Veréb, Salamon, Kutasi, Szántó, Oláh, Tattár, Borostyán és Fekete. Ez Veréb meccse volt. Havranek, a vendégek szakvezetője szomorúan jegyezte meg: „Verébnek ezen a mérkőzésen egyszerűen nem lehetett gólt rúgni.” A 3-0-s hazai győzelemmel zárult találkozón a már jelentős hátrányba került vendégek a mérkőzés hajrájában mindent elkövettek, legalább a szépitésért. Veréb csak a 70. és a 77. perc között háromszor hártott elképesztő bravúrral.

Szepesi boldogan értékelt a 90 perc után. „A három diósgyőri selejtező meccsen nyolc gólt rúgtunk és egyet sem kaptunk. Ebben

az eredményben benne van a csapatnak és a közönségnek az egymásra találása és összefogása.” Ám a fiúknak továbbra sem volt megállás. Következett az UEFA harmadik fordulójában a nyugatnémet élcspat, a Kaiserslautern, benne a világhírű svéd Hellströmmel és a világlklasszis, sokszoros német válogatott Brieggellel. Négy nappal a válogatott összecsapása után, és hárommal a Fradi elleni bajnoki előtt, ezen az akadályon elbuktak a piros-fehérek. Bár most is vezetőst szereztek, már a 14. percben, de Fűkő gólját a görög bíró nem adta meg. 0-2 lett a vége. A bajnokságban négy vereség következett egymás után az 1979-es év végéig.

Utoljára elég megalázó módon, a Salgótarján ellen... Kaiserslauternben, a visszavágón, 1-6 lett a végeredmény. Szabó Illés a Népsportban Búcsú, mentsegekkel címmel valóságos nekrológban számol be a történekről. Hogy szegény Borostyán 0-0-nál, miután négy németet kicselezett, a 16-oson belül egyszerűen elcsúszott. A Kaiserslautern első gólja jogtalan tizenegyesből, a harmadik ötméteres lestről született, aztán összehuht a csapat...

És tulajdonképpen így is maradt. Szabó Géza a miértekről nyilatkozva többször elmondta, hogy a fiúk pszichikailag eddig bírták ezt a háromszoros terhelést. Tovább nem. A bajnoki mélyrepülés után – 12. lett a bajnokságban a DVTK – az áprilisi prágai visszavágón Lakat kihagyta Verébet – ezt a csehek a meccs előtt nem akarták elhinni –, valamint Borostyánt, Oláht és Feketét. A magyaroknak a döntetlen is elég lett volna, ám 3-2-es verség lett a vége. A Diósgyőrben 3-0-ra kiűtött csehszlovákok azután Moszkvában megnyerték az olimpiát.

A csapat 1980-ban a Vasast megverte az MNK döntőjében és még egyszer elhódította a kupát. A Celtic elleni sima kiesés (0-6, 2-1), a bajnokság tovább tartó bukdácsolás jelezte: egy korszak véget ért. A tanár úr, Lakat Károly ezt mondta egykori játékosairól: „Kezdetben nem gondoltam, hogy ez a csapat lesz a bázisom. Ez az együttes semmivel sem tudott többet, nem volt jobb, mint az élvonal másik hat-hét csapata. Erkölcseileg, küzdőszellemben azonban feltétlenül felette állt a többieknek. Három fronton kellett helytállniuk, mégis vállalták. Akkor estek össze, amikor az már a saját ügyük volt.”

BALÁZSI TIBOR

1980-ban a skót Celtic FC járt Diósgyőrben

goszláv trénernek, mert a felújított vasgyári arénában, ugyancsak húszezren gyülekeztek a visszavágóra, és itt aztán mindenről szó lehetett, csak éppen diósgyőri félszegről nem.

A 3300 FORINTOS ÚT

Oláh és Fekete 2-2, valamint Fűkő egy találatával szédületes vasgyári győzelem született. Néhány nap múlva azonban kiderült, a Besiktas után igazi európai élcspat lesz a következő ellenfél: a Hajduk Split. A horvátok akkoriban öt jugoszláv válogatottal rendelkeztek, köztük egy igazi világlklasszissal, Surjakkal. Ráadásul az első meccset itthon kellett játszani.

Sikerült minimális előnyre szertenni az itthoni 2-1-es győzelemmel, Tattár és az előrehúzóó Váradiszép góljával. A mindent eldöntő spliti visszavágóra a miskolci IBUSZ iroda is szervezett utat. A háromnapos túra 1977. november 1. és 3. között, félpanzióval, belépővel egyetemben, 3300 forintba került. Markovics, a jugoszláv edző azt mondta a találkozó előtt, hogy ő arra számít, a Diósgyőr 1-91—es felállásában veszi fel a küzdelmet. Nos, ehhez képest a 85. percig 1-1-re állt a meccs. Ekkor a román bíró, a Népsport tudósítása szerint, „egy teljesen jogtalan tizenegyesel jutalmazta a kiesésbe már beletörődni látszó splitieket.”

Hosszabbítás következett, majd 11-esek. 3-3-as állásnál, már a ki-ki szakaszban, az akkor 19 éves, az NB I-ben nemrég de-

sé félvállról vevő MNK-győztest. A koncentrációnak meg is lett az eredménye, mert bár a bajnokság elején becsúszott ugyan három vereség, de amikor a Kerekivel és Halmosival felálló Haladást november elején 6-1-re leiskolázta a DVTK, már lehetett sejteni, a csapat igencsak összeért. Boross Dezső a Népsportban „sajátos diósgyőri stílusról” beszél. A szakiró így jellemez: „A beállós, a két szélsőhátvéd, sőt néha a söprögető is segíti a támadásokat. A közép-pályásoknak ugyanakkor ezért igencsak ki kell venni a részüket a védekezésből. Aztán az ellentámadásoknál, szinte mindig a két szélvészgyors szélsőé a kulcsszerp.” A bajnokság végén, az Újpest és a Fradi mögött, fennállásának legnagyobb sikerét elérve, a Diósgyőr lett a harmadik. Szabó edző a szokása szerinti szerénységgel a megújult szakosztályvezetést dicsérte, meg annak örült, hogy sikerült egyben tartani a csapatot. „A legnagyobb igazolásunk az volt, hogy Tattár nem igazolt el a Videotonba.” Egyébként a tréner számításai szerint, utoljára éppen 15 évvel ezelőtt igazolt a klub az NB I-ből játékost!

ARCCAL A ROMÁNOK FELÉ

Lakat szövetségi kapitány, az írásunk elején említett megfontolások alapján, ezek után nem okozott meglepetést, amikor a románok elleni pótszelejtezőre öt diósgyőri labdarúgót hívott meg az olimpiai keretbe. A románok igazi

de az összepréselődött tömegben szemernyi esélye se maradt. Könyörgőre fogta, erre a férfiak felkapták és a fejek fölött, kézzel kézre adva lejutatták. A hölgy a kezdő sípszó előtt ugyanígy jutott vissza a helyére.

A magyar csapatba nem került be a sérült Salamon, de Szántó, Kutasi, Oláh, Tattár, Borostyán és Fekete ott volt az arénában. A két szélsőnk szédületesen játszott, egy-egy gólt lőttek, ráadásul a jobbszélső Borostyán ballal, 15 méterről a kapufát is eltalálva bombázott a hálóba. A harmadik magyar találatot az akkoriban csúcson lévő Vasas-játékos, Kiss László érte el.

Magyarország–Románia 3-0, a csoportkörbe Magyarország jutott tovább. A találkozó után a román edző azt nyilatkozta, ő még ilyen szélsőjátékot nem látott. Varga Béla, a Népsport tudósítója írja: „A képe sokáig feledhetetlen marad. A találkozóhoz már egy órája vége volt, de a diósgyőri szurkolók ezrei még mindig a játékosokat éltették. Mindenkit megtapsoltak, aki csak kidugta a fejét a játékos kijárójából.”

Szepesi György, a klub fennállásának 100. évfordulójára készített filmen meghatódva mondja: „MLSZ-elnököt így még nem éltették. A mérkőzés után hosszú percekig szólt az éljen Lakat, aztán az éljen Szepesi kiáltás.”

A bajnokság harmadik helye az UEFA Kupában való indulási jogot jelentette. A románok elle-

A DVTK csapata az NB I. 1978/79. évi harmadik helyezettje. Felső sor (balról): Szabó László, Koleszár György, Tattár György, Oláh Ferenc, Salamon József, Teodoru Borisz, Kutasi László, Veréb György. Alsó sor (balról): Szalai István, Borostyán Mihály, Váradiszép Ottó, Fűkő Sándor, Fekete László, Görgei János.

A diósgyőri sportpályák történetéből

Volt egyszer egy stadion

1907-ben a diósgyőri már az ország legnagyobb vasgyára volt, lakótelepein, a kolóniákban 10 000 fő élt. Ez év augusztusában kötött Budapestről a vasgyári Schulek családhoz a játék szabályait ismerő Bende Antal: az általuk közösen megrendelt labdával már szabályszerű keretek között kezdtek el a vasgyári ifjancok játszani. Futballpálya híján azonban a legények csak a Kerekdomb alatti réten tudtak egymás között focizni, innen azonban rendszerint elzavarták őket a legelőtársaság dolgozói. A legelkesebb fiatalok úgy döntöttek, hogy – a Miskolci Sportegyesület mintájára – hivatalos egyesületi formában szervezik meg tevékenységüket. Mivel nem volt felnőtt az alapító tagok között, felkérték Vanger Vilmos elemi iskolai tanítót, hogy töltsse be az újonnan alakuló sportegyesület elnöki tisztségét.

Bár a Diósgyőr-Vasgyári Testgyakorlók Köre (DVTK) már 1910. február 6-án megalakult, még másfél évig a Kerekdombnál kialakított futballpályán kellett játszaniuk. Vanger felismerte, hogy kevés tekintéllyel bír a gyárigazgatóság előtt egy új pálya megépítéséhez, így az elnöki tisztséget csak ideiglenesen vállalta. 1912-ben a DVTK-éle Oka Simon főmérnök került, aki hamar megnyerte Allender Henrik akkori gyárigazgatót az új futballpálya megépítésére, ami a DVTK jövője szempontjából létkérdésnek számított.

A vasgyári vezetők két területet jelöltek ki: az egyik a Nagyiroda (l. sz. hivatalház) és az Újdiósgyőr között húzódó vasútvonaltól nyugatra eső szakasz, míg a másik a sín-pár-munkás étterem–mészárszék és a Szinva patak által határolt terület: a talajvizsgálatok után végül ez utóbbit találták alkalmasabbnak futballpálya építésére.

A sportpálya 1911 tavaszán induló építését páratlan összefogás övezte.

Maguk a játékosok nagy lelkesedéssel végezték a földmunkákat, a salak szétterítését és az egyéb munkálatokat is. Így az év augusztusára elkészült a várva várt sporttelep, amelyen egy 96x46 méteres, salakos futballpálya, valamint egy ahhoz tartozó futókör kapott helyet. A pályának a villamos sín pár felőli oldalán egy 60 méter hosszú, fából készült, 5 sorból álló lelátót, ezzel szemközt, a mészárszék felőli oldalon állóhelyeket alakítottak ki. A „munkás étterem mögötti” pályát ünnepélyes keretek között, 1911. szeptember 3-án vették használatba a DVTK sportolói.

1922-ben a labdarúgópálya méretét – a kor szabványainak megfelelően – 110x55 méterre növelték. A DVTK ebben az évben nyerte meg először a Kerületi Bajnokságot, majd játszhatott a vidék legjobbja címért, így nem csoda, hogy nem csak a pályát, hanem a nézőteret is át kellett alakítani. Négy évvel később, amikor a DVTK sorozatban a negyedik kerületi bajnoki címet

szerezte meg, hozzáfogtak a nézőtér bővítéséhez. A mészárszék felőli oldalra építettek egy új tribünt, míg a villamos sín pár felőli oldalon nagyobb állóhelyeket alakítottak ki, így az addigi ülő- és állóhelyeket lényegében megcserélték.

Nem is lehetett volna méltóbb mérkőzéssel felavatni az újjávarázsolt sportpályát, mint a két, örök rivális vasgyári csapat mérkőzésével. 1927. június 16-án a munkáscsapat DVTK és a tisztviselői csemetékéből álló Diósgyőri Athletikai Club (DAC) összecsapásából a DVTK jött ki jobban, 6-3-ra megnyerte a tribünnavató mérkőzést.

Bár a régi sporttelepet többször fejlesztették, mégsem jelenthetett hosszabb távon megoldást. Mivel a pályát folyamatosan két egyesület több tucatnyi futballcsapata és számos atléta használta, így az nem bírta el a folyamatos terhelést. 1935-ben a DVTK már negyedszázados jubileumát ünnepelte, tizenkétszeres kerületi bajnokként

egyeztetések után, de a két addigi rivális, a DVTK és a DAC vezetői végül elfogadták a feltételt, így elkezdődhetett az építés előkészítése.

A stadion terveit illetően hamar döntés született. Lucsánszky Gézá, az atlétikai szakosztály elnökét berlini tanulmányútja – az 1936-os berlini olimpiára épített stadion – ihlette. Így a diósgyőri stadion füves pályájának méretei azonosak lettek a berlini stadionéval, főbejáratnak pedig maratoni kaput építettek. A stadion főépülete lelátóként és klubházként is funkcionált: a kor igényeihez mérten öltözőhelyiségeket, vizesblokkokat építettek, az emeleti helyiségekben a vendégcsapatnak, illetve a nem vasgyári illetőségű hazai játékosoknak alakítottak ki szálláshelyet.

Az új sporttelepről Némethy Imre, a DIMÁVAG ügyvezető elnöke a következőket nyilatkozta a Sport-hírlapnak egy hónappal a tervezett megnyitó előtt: „Közel másfél évi munka után jutottunk el a mai állapothoz, amikor már a megnyitó ünnepség műsoráról kell gondoskodnunk. Június 8-ra tervezzük az ünnepélyes megnyitást, erre a napra olyan műsort hozunk össze, amelyet vidéki egyesület még nem látott. (...) Remélem, hogy az új pálya nemcsak a csapat játékában, hanem a közönség viselkedésében is kedvező változást fog hozni.”

Végül az ünnepélyes pályavavatóra 1939. június 25-én került sor 6000 néző jelenlétében. Az építkezés költségeit 625 000 pengőre takarították. Az avatásról így tudósított a Magyar Jövő: „Nagyarányú érdeklődés, impozáns keretek és fényes külsőségek között avatta fel a Diósgyőri MÁVAG Sport Club a diósgyőri vasgyárban épült hatalmas és teljesen korszerű sporttelepét. A pályavavató ünnepély megmozgatta a magyar sporttársadalom színe-javát. A gyönyörű napsütéses időben több ezer ember gyűlt össze a zászlódiszbe öltözött sporttelepen, hogy szívvel, lélekkel részt vegyen a magyar sport szép ünnepén.

A Diósgyőri MÁVAG Sport Club új otthonának első évében még, az NBB Felvidéki csoportjában szerepelt, a következő év meghozta az áttörést. Szépséghibája, hogy ezt a csapat nem a pályán érte el: mivel a Bocskai tönkrement, a Hungáriát kizárták, a megüresedett helyekre többek között a piros-fehéreket is felkérték, akik természetesen boldogan éltek a lehetőséggel.

Az első NB1-es szezonjában (1940/41) nem is akárhogyan tette le a csapat a névjegyét, hiszen a Ferencvárost idegenben győzték le, majd a következő szezonban hazai pályán is, akárcsak az Újpest. Sőt, 1942-ben az Újpest 6-3-as legyőzésével a DIMÁVAG beju-

tott a kupadöntőbe, ahol kikapott ugyan a Ferencvárostól, de a legjobb amatőr együttesként elnyerte a Corinthian-díjat.

A második világháború végéig a csapat az első osztályban szerepelt, majd 1946-ban kiesett. A feljutás négy évvel később újra sikerült, akkor már Diósgyőri Vasas néven. Az ezt követő években az első- és másodosztály között „ingázott” a csapat.

Ettől függetlenül a csapat mérkőzéseit egyre többen látogatták, így 10 év után újra kinőtte akkori pályáját a Diósgyőr. 1950-ben először újrafüvesítették, majd az állóhelyi részeket – amik addig a pálya körüli földtöltséket jelentették – betonlépcsős nézőterrel bővítették, továbbá a fedett lelátó felőli oldalon korzóléseket alakítottak ki.

A fokozott szurkolói érdeklődésnek köszönhetően a hatvanas évek derekán újfent időszerűvé vált a DVTK stadionjának bővítése.

1967 szeptember végén Dézsi János későbbi Ybl-díjas tervezőmérnök és Kovács Lehel statikus tervei alapján kezdődtek el a korszerűsítési és bővítési munkálatok. Érdekes adalék, hogy míg az 1939-es stadion terveit a berlini, úgy ennek bővítését a montreali stadion terve ihlette. Ekkor készültek el azok az állóhelyi, jellegzetes bástyaformájú szektorok, amelyek évtizedekre megalkották a stadionképet. A következő évre elkészült a futópálya és az „eredményjelző villanyújság” is, valamint az addigi deszkakerítéseket korszerűbbre cserélték. Így, a korabeli sajtó számai szerint, az addigi 10-12 ezerrel 25 ezer férőhelyesre bővült a korszerűsített aréna.

Az újjáépített stadion első mérkőzését a DVTK a Csepellel vívta 1968. május 26-án, amely 1-1-es végeredményt hozott. Ekkor a győri Rába ETO stadion felépüléséig (1977) a vidék legnagyobb stadionjának számított a diósgyőri, melyet rendszerint meg is töltöttek a szurkolók.

Hivatalosan csak pár nappal később, június 7-én, egy nemzetközi torna keretében avatták fel az újjávarázsolt sporttelepet az erre az alkalomra rendezett „minitornán”

a Poprad és a Trinec csapata vendégeskedett Diósgyőrben. Ez az év hozta meg minden idők legnagyobb nézőszámát is: a Ferencváros vendégjátékát a helyi tudósítások szerint 35 000 néző látta a helyszínen.

A 2000-es évek elején a szó szoros értelmében viharos időszak következett. Az ezredforduló évének tavaszán hatalmas szélvihar söpört végig Miskolcon, amit a tribün tetőszerkezete sínylett meg: „Orkán-erejű, egészen pontosan 94 km/h sebességű szél söpört végig tegnap délután Miskolcon. Ennek látta

kárát – többek között – a diósgyőri stadion, amelynek tetőszerkezetét meg is bontották a szellőzők...” – írta 2000. március 10-én az Észak-Magyarország.

De nem csak ekkor került sor nem várt bontásra a stadionban. Amikor 2001-ben a Dunaferr ellen kiesett a DFC, a szurkolók dühükben kezdtek hozzá a stadion „átrendezéséhez”, így a mérkőzés félbeszakadt. Sokáig ez volt az utolsó élvonalbeli mérkőzés a stadionban, ugyanis a klub rövid időn belül csődbe ment, majd megszűnt, hogy főnixmadárként éledjen újjá a szurkolók jóvoltából.

A gyors visszakapaszkodást fűzőknek köszönhetette a klub, így hamarosan újra a másodosztályban találtta magát. Ebben a szezonban került sor az első villanyfényes mérkőzésre is. 2003. november 15-én a Kecskemét rontotta el az ünnepet: 10 000 néző előtt rabolták el a 3 pontot Miskolcra. Ezt a nézőszámot ekkor sok NB I-es csapat megirigyelte volna.

2004 és 2010 között viszonylag hosszabb ideig az élvonalban szerepelt a csapat. Ekkor került sor a stadionrekonstrukció második fázisára, mely a klubház és a tribün teljes felújítását jelentette. A korzó nevű lelátórészt elbontották, a tribünön a régi padokat pedig műanyag székekre cserélték, így valamelyest csökkent a stadion befogadóképessége. A klubház teljes külső és belső átalakításon

esett át, szerkezete megerősítésre került, továbbá a játékosoknak és a játékvezetőknek új öltözőket és vizesblokkokat alakítottak ki. Korszerűsítették a gépészeti, erős- és gyengeáramú hálózatot, illetve megújult a csatornarendszer is. A felújított épületet 2006. április 22-én a Ferencváros elleni mérkőzésen (0-1) vehették birtokba a szurkolók.

2009. augusztus 10-én kapta meg a kivitelező azt a területet a stadionban, ahol 7 bástyaszektor elbontásával megkezdte az új, fedett lelátó építését, amit később Napos olda-

li lelátórésznek nevezték el a szurkolók. A rekonstrukció keretében a 3137 ülőhellyel, korszerű mosdókkal és büfével ellátott lelátórész komfortosabbá tette a stadiont, de ezzel is csökkent a stadion kapacitása. A 2010. március 6-án átadott lelátót szintén vereséggel avatta a csapat a Videoton ellen (0-1). Ebben az évben ünnepelte a klub fennállásának 100. évfordulóját is. A centenáriumi szezonban a szurkolók nagy bánatára a csapat ismét kiesett az első osztályból, hogy egy év múlva, megerősödött tulajdonosi háttérrel ismét visszajusson a legjobbak közé.

Bár az Andrásy úti stadiont a 2000-es években sokat csinosították, az 1939-ben átadott, majd 1968-ban kibővített stadion sok esetben korszerűtlennek bizonyult. Ennek egyik legékesebb példája, hogy amikor a csapat a 2013/14-es idényben kiharcolta az Európa Ligában való indulás jogát, a selejtezők hazai mérkőzéseit kénytelen volt Debrecenben játszani, hiszen a diósgyőri stadion nem felelt meg az Európai Labdarúgó Szövetség minimális elvárásainak sem.

Mivel 2013 decemberében a kormány kiemelt állami beruházással nyilvánította az új DVTK stadion építését, így eldőlt, hogy egy teljesen új aréna fog épülni a korábbi helyén.

NAGY ATTILA
TÖRTÉNÉSZ

Élet a focin túl

A régi stadion hosszú pályafutása során nem csak a DVTK futballcsapatának biztosított otthont. A sporttelep mindenkor korszerűségét jelzi, hogy a labdarúgás mellett más sportágakat is kiszolgált, sőt politikai, társadalmi és kulturális rendezvényeknek is helyszíne volt.

Az 1939-es stadionavatón minden egyes szakosztály felvonult, a Kispest elleni futballmérkőzést megelőzően atlétikai versenyeket is rendeztek, sőt egy bokszmérkőzést is lebonyolítottak. Az ezt követő években az is előfor-

A sportrendezvények mellett több kulturális, közéleti valamint politikai rendezvénynek is hely adott a sporttelep. A második világháború előtt több cserkész-találkozóról tudósított a helyi média, a politikai töltetű rendezvények leginkább a szocializmus éveit jellemezték. Már a világégést követő években tartottak a stadionban pártgyűléseket, de a korszakot jellemző május 1-i, április 4-i ünnepségeket, spartakiádokat is gyakran a sporttelepen rendezték. Látványában ezek közül is leginkább kiemelkedik a „feszabadulás” 25. évfordulójára rendezett

szolgált a létesítmény. Ezek közül leginkább kiemelkedik az 1973. június 10-én rendezett első magyar pop-rock fesztivál, amit a mai napig a magyar Woodstockként emlegetnek. Ez a nagyszabású rendezvény emelte a „magyar rock fővárosává” Miskolcot, amelyre az ország minden szegletéből érkeztek a szórakozni vágyók fiatalok, végül az egész napos koncertsorozaton több mint huszonötezen vettek részt. A nagy érdeklődésre nem is lehet rácsodálkozni, hiszen a fesztiválon az ország akkori legnívósabb zenekarai és számos miskolci együttes fellépett: többek között Koncz Zsuzsa, Delhúsa Gjon, a Neoton, a P. Mobil és az Illés együttes. Az esemény házigazdái B. Tóth László, Dévényi Tibor és Keresztes Tibor voltak. A fesztivál főszervezője, Kurucz Attila, egy 2016-os interjúban így emlékezett vissza a mára legendássá vált eseményre: „Az akkori magyar társadalom és politikai berendezkedés pedig egy olyan különleges atmoszférát adott az egész kulturális életnek és fiataloknak, amely boncolgatásával könyveket lehetne megtölteni. A faramuci helyzetek, a tiltások teljesen más merbe terelték azokat az eszméket, amiket a magyar fiatalok követni próbáltak, a szabadság, mint fogalom egészen máshogy manifeszt-

Kis magyar Woodstock 1973-ban, a DVTK-stadionban

tálódott itt, Közép-Kelet Európában, mint máshol. Woodstockban a szabadságot szabadsággal, szinte korlátok nélkül ünnepelték. Nekünk pedig az adta a szabadság

kissé ambivalens, mégis mámoros érzését, hogy egy ilyen fesztivál egyáltalán megrendezésre kerülhetett, olyan zenekarokkal, amelyek a „három T” (támogatott,

túrt, tiltott) besorolásból a tiltott kategóriába tartoztak. Amelynek levegőjében mégis ott rezgett minden másodpercben a "tiltott gyümölcs" íze, hogy ha valami olyasmi történik, amit nem néznek jó szemmel, akkor bizony kihúzzák a biztosítékot, és mindenki mehet haza, vagy rosszabb esetben a fogdára." (Miskolc Adhatott Blog, 2016. február 22.) Ez a fesztivál tehát igazi úttörő rendezvénynek számított a magyar zenei életben, amelyet 10, majd 40 évvel később is megrendeztek Miskolcon. Igaz, azokat már nem a DVTK stadionjában, hanem a népkerti salakmotor pályán, valamint az Erzsébet téren.

NAGY ATTILA

A DVTK sporttelepének első „egész stadionos koreográfiája”, 1970-ben

Színész-újságíró labdarúgó-találkozó Diósgyőrben, Kabos Lászlóval

dult, hogy nagypályás kézilabda mérkőzéseket láthattak az érdeklődők ugyanitt. Kiemelendő még az 1994-es III. Nemzeti Speciális Olimpiai Játékok, amelyet szintén a stadionban rendeztek meg.

felvonulás. Ha a szurkolók nyelvén fogalmazunk, ez volt a DVTK sporttelepének első „egész stadionos koreográfiája”. Kulturális és zenei rendezvényeknek is gyakran helyszínéül

Emlékezetes mérkőzések a Diósgyőr sportpályáin

A DVTK első hivatalos mérkőzése:

1910. május 1. DVTK-MSE 2:1

A felújított „munkás étterem mögötti pálya” avató mérkőzése:

1927. június 16., DVTK-DAC 6:3

Az új stadion avató mérkőzése:

1939. június 25., DiMÁVAG-Kispest FC 6:2

Első NB1-es mérkőzés:

1940. május 25., DiMÁVAG-Weisz Manfréd FC Csepel 3:4

Első nemzetközi tétmérkőzés:

1960. július 10., DVTK-Palermo 0:2

Első mérkőzés a kibővített stadionban:

1968. május 26., DVTK-Csepel 1:1

Nézőcsúcs (35.000 néző):

1968. november 27., DVTK-Ferencváros 1:2

A legnagyobb arányú győzelem nemzetközi tétmérkőzésen:

1977. szeptember 28., DVTK-Besiktas 5:0

KEK mérkőzés:

1977. október 19., DVTK- HNK Hajduk Split 2:1

UEFA Kupa menetelés 1. kör:

1979. szeptember 19., DVTK-SK Rapid Wien 3:2

UEFA Kupa menetelés 2. kör:

1979. november 7., DVTK-Dundee United FC 3:1

UEFA Kupa menetelés 3. kör:

1979. november 28., DVTK-1. FC Kaiserslautern 0:2

UEFA Kupa:

1980. szeptember 3., DVTK-Celtic FC 2:1

Első villanyfényes mérkőzés:

2003. november 15., DVTK-Kecskeméti TE 0:2

Napos oldali lelátó avatása:

2010. március 6., DVTK-Videoton FC 0:1

Stadionbúcsúztató mérkőzés:

2016. október 29., DVTK-Ferencváros 2:3

Gondtad volna?

Érdekességek a DVTK Sporttelepről

A Herman Ottó Múzeum a közelmúltban időszakos kiállítást rendezett a DVTK relikviákból, ahol számos egyedi különlegességet tekinthettek meg az érdeklődők.

- A DVTK alapítójáról, Vanger Vilmosról készült portréfestmény egészen hihetetlen utat járt be addig, amíg a Herman Ottó Múzeumba került. A festmény a DFC megalakulásáig ékesítette a mindenkor klubvezetők irodáját, ekkor azonban ismeretlen és egyben érthetetlen okból az új klubvezetés nem tartott igényt a festményre. Nem sokkal később egy konténerben talált rá Juhász László, aki hazavitte, hogy megmentse és állagát megőrizze. A DVTK alapítójának portréja az ő felajánlásából, 2016 őszén került a múzeumba. A mai napig ez az egyetlen ismert portré, ami a klub alapítóját ábrázolja.

- A stadion bontását megelőző értékmérés során a Herman Ottó Múzeum birtokába került egy ikonikus rézkorlát is, mely az egyik lépcső kapaszkodójaként funkcionált. Ez a korlát ugyanis a klubház felépítése óta olyan helyen volt, ahol azt valamennyi játé-

kos legalább egyszer egészen biztosan megérintette. Éppen ezért a 2006-os felújítás során eredeti állapotában építették vissza a kivi-telezők. Elmondható tehát, hogy ez a kapaszkodó korlát az egyetlen olyan relikvia, amely egyidős az egykori stadionnal, rajta 77 év játékosállományának az ujjlenyomatával.

- Sokan emlékezhetnek még rá, hogy a régi klubház felújítása előtt a játékosok egy föld alatti alagúton keresztül vonultak ki a pályára. A 2006-os átalakítások során azonban ezt a „járatot” betemették, ahogy a mellette lévő helyiséget is, ami öltözőként funkcionált. Sőt, bizonyos elbeszélések szerint még arra sem jutott idő, hogy az öltözőben lévő sportszereket kipakolják. A klubház 2016-os elbontása után kiderült, hogy

A Corinthian-serleg

mindez csak legenda: a régi játékos-kijáró helyén semmilyen be-falazott helyiséget nem találtunk.

Vanger Vilmos, a DVTK alapítója

- Az egykori DVTK Sporttelepnek emléket állító tárlaton egy hatalmas ezüst serlegre figyel-hettek fel a látogatók. A serleg névadója, az angol Corinthian FC csapata 1904-ben járt hazánkban egy bemutató mérkőzésen. A serleget ekkor adományozták a Magyar Atlétikai Clubnak az-zal a kikötéssel, hogy azért csak amatőr csapatok versenghetnek, az ebből származó bevételt pedig jótékony célokra kell fordítani. 1940-től az MLSZ összevonta a Corinthian Kupát a Magyar Kupával, így a serleget az MK-ban legjobb helyezést elérő amatőr csapat kapta meg. Hogy honnan a diósgyőri kötődés? A DiMÁVAG 1942-ben hatalmas bravúrt végrehajtva kiverte az Újpest csapát (6:3) a Magyar Kupából. Bár a döntőben a Ferencváros ellen

6:2 arányban alulmaradt, legjobb amatőr csapatként mégis elnyerte a Corinthian-díjat.

N. A.

Az ikonikus rézkorlát, 77 évig használták a játékosok

„A szívem egy darabja ezé a csapaté”

Fernando visszatért Diósgyőrbe

Április 27-én mutatták be a sajtó képviselőinek Fernandót, a DVTK új vezetőedzőjét, aki játékosként sem ismeretlen a diósgyőri szurkolók előtt.

Az edzőváltásra azért volt szükség, mert korábban a klub szerződést bontott Bódog Tamással. Az addigi szakmai igazgató menesztését a sikertelen szerepléssel magyarázták. – Nagyon jó érzéssel tértem vissza, remek kapcsolatom volt a szurkolókkal, a tulajdonosokkal, így egy pillanatil sem volt kérdés, hogy elfogadjam a felkérést. Mindig a szívem egy darabja volt ez a csapat, így nagyon hamar igent mondtam a klub ajánlatára – fo-

galmazott az újonnan kinevezett vezetőedző.

Kiemelte, nagyon nagy örömmel vág bele a munkába, úgy érzi, fantasztikus változásokon ment keresztül legutóbbi diós-

győri szereplése óta. Fernando szerint ebben a helyzetben a játékosok a legfontosabbak, mint mondta, biztos benne, hogy a stábjával, szakmai segítőivel meg fogják tudni oldani azt a helyze-

tet, amiben jelenleg a csapat van. Hozzátette, bízik önmagában, a képességeiben, örömmel várja, hogy elkezdődjön a munka.

– Úgy gondolom, a stáb nagyon sokat fog nekem segíteni, hisz hiába láttam felvételt a csapat korábbi mérkőzéseit, azok, akik napi szinten kapcsolatban voltak a játékosokkal, jobban ismernek bizonyos szituációkat. Nagy segítség lesz nekem a közreműködésük. – Ilyen esetek, mint az edzőváltás, előfordulnak a futballban. Ilyenkor természetesen mindenki szomorú egy kicsit, mert nyilván nem könnyű helyzet, de benne van a profi fociban – tette hozzá Fernando, aki a szezon végéig, plusz 2 évre kapott szerződést.

„Ez a játékoskeret sokkal többre képes”

A DVTK a tavaszi szezonban csak egyszer tudott nyerni és kiesett a Magyar Kupából is. Egyedül Bódog Tamás, a korábbi szakmai igazgató volt a felelős a sikertelenségért? Erről kérdezte a klub hivatalos honlapja Sántha Gergelyt, a DVTK ügyvezetőjét.

Mint mondta, amikor Bódog Tamást Diósgyőrbe szerződtették komoly terveik voltak vele, vonzónak találták a mentalitását, motivációját.

– Azt gondoltuk, érdemes egy olyan fiatal, vezetőedzőként még nem debütált szakembernek lehetőséget adni, akiben buzog a bizonyítási vágy és külföldi tapasztalatokkal is rendelkezik. Tetszett, hogy hitt a kemény munkában és ezt folyamatosan kommunikálta is – hangoztatta Sántha Gergely.

Kiemelte, megpróbálták mindent a vezetőedző kezébe adni, ami a minőségi munkához szükséges. Teljhatalmat, kompetenciát kapott, nemcsak vezetőedző volt, hanem szakmai igazgató is, ő igazolta a játékosokat, ő állította össze a csapatot. – Próbáltuk biztosí-

tani, amit csak kért. A szakmai stáb és a játékosaink tisztességes, európai szintű bért kapnak, cserébe azonban teljesítményt várunk, ami elmaradt. Természetesen nem Bódog Tamás az egyedüli felelős, viszont nekünk ezzel a csapattal kell bennmaradnunk.

A DVTK-val hosszú távú terveink vannak, nem az az első számú szempont, hogy hányadik helyen áll a csapat, de nem nézhettük tétlenül, hogy rohannak a szakadék felé – fogalmazott az ügyvezető, aki arról is szólt: nem tárták a nyilvánosság elé, de a játékosoknak először dupla prémiumot kínáltak, mégis kikaptak.

Aztán megbüntették őket, ez sem vezetett eredményre. – Több szakember véleményét is kikértük, mielőtt meghoztuk ezt a súlyos döntést. Egybehangzóan azt állították, hogy ez a játékoskeret sokkal többre képes.

Nálam senki nem sajnálja jobban, hogy nem ment Bódog Tamással a Diósgyőrnek, az edző és a csapat között azonban megbomlott a harmónia, és nem láttunk rá esélyt, hogy ez rövid időn belül helyreálljon.

A vezetőknek sokszor kell borzasztóan nehéz döntést meghozniuk a klub érdekében. Ez egy ilyen kemény, és a szurkolók körében népszerűtlen döntés volt – hangoztatta Sántha Gergely, elmondva: örül, hogy ilyen komoly visszhangja van a csapat körüli változásoknak.

Ez is mutatja, hogy a DVTK olyan egyedi közeg Magyarországon, ahol érdekli az embereket a futball és a klub.

„Ki kell gyűjteni a pozitív tapasztalatokat”

Az OTP Bank Liga 28. fordulójában Újpestre látogatott a Diósgyőr, immár új szakvezetőjével, egykori játékosával, Fernandóval a kispadon.

A házigazdák rengeteg helyzetet alakítottak ki a DVTK ellen, amelyekből egyet értékesítettek is. A 18. percben Balázs B. jobb oldali beadását Novothny Soma fe-

jelte az ötösről a hálóba (1-0). Több gól nem esett a mérkőzésen, a másik oldalon szintén támadóan fellépő Diósgyőr is csak helyzetekig jutott ezen a délutánon. (Újpest FC - Diósgyőri VTK 1-0)

– Az elmúlt néhány napban elsődleges célom az volt, hogy fel-tüzelyem a csapatot. A héten gyakoroltunk olyan dolgokat, amit szerettem volna a pályán viszont-látni, azonban sajnos nem láttam ezeket. A találkozó elején mentá-lis problémák miatt tudott annyi helyzetet kialakítani az Újpest, hi-szen tudtuk, hogy szeretik a gyors szélsőiket megjátszani, és igyekez-nek kihasználni a szabad területeket. Korábban csak videóról ismer-tem a csapatot, ma láttam először

éles versenyhelyzetben őket, egészen más ilyenkor beszélni velük, látni, hogyan reagálnak. Ki kell gyűjteni a pozitív tapasztalatokat és abból kell tovább építkezni. Sok munka vár még ránk, de dolgozni fogunk! – értékelt Fernando a mérkőzés után a klub honlapjának.

A Real Madridtól a DVTK-ig

Fernando (teljes nevén Fernando Miguel Fernandez Escribano) 1979. június 2-án született a spanyolországi Malagában. Nem ismeretlen a diósgyőri szurkolók körében, hiszen játékosként másfél évig a DVTK-t erősítette: 2012 márciusa és 2013 júniusa között 36 NB I-es mérkőzésen hat gólt szerzett a miskolci csapatban.

Fernando öt évvel ezelőtt Diósgyőrből vonult vissza. Azóta elvégezte a pro licences tanfolyamot,

és 2015 augusztusában egyszer már szóba került a neve a DVTK lehetséges edzőjelöltjei között.

A korábbi spanyol utánpótlás-válogatott Fernando 1998 és 2002 között a Real Madrid alkalmazásában állt, igaz, az első csapatban csak egyszer kapott lehetőséget. Ugyanakkor a Valladolidban 58 meccsen, a Betisben 148 találkozó-n, míg a Malagában 69 élvonal-beli összecsapáson lépett pályára.

Bemutakozó sajtótájékoztató-ját követően már edzést is tartott, s megnevezte stábjának tagjait is, akik a következők: Sütő Szilárd – másodedző; Antonio Muñoz – másodedző; Dobos Attila – erőnléti edző; Andrusch Józsed – kapusedző; Veréb György – kapusedző; Vincze Richárd – mérkőzéselemző; Benczés

Balázs – videóelemző; Forgács Alfréd – csapatorvos; Hajba Ferenc – massz-ször; Harsányi Sándor – masször; Fuhrmann Eszter – fizioterapeuta; Molnár Ákos – technikai vezető.

Fernando április 28-án, az Újpest elleni mérkőzésen debütált a DVTK vezetőedzőjeként, az OTP Bank Liga 28. fordulójában.

Az OTP Bank Liga állása a 28. forduló után

1.		FERENCVÁROSI TC
2.		VIDEOTON FC
3.		ÚJPEST FC
4.		BUDAPEST HONVÉD
5.		PAKSI FC
6.		DEBRECENI VSC
7.		PUSKÁS AKADÉMIA FC
8.		SZOMBATHELYI HALADÁS
9.		DIÓSGYŐRI VTK
10.		VASAS FC
11.		BALMAZ KAMILLA GYÓGYFÜRDŐ FC
12.		MEZŐKÖVESD ZSÓRY FC

A szerkesztőtől

Időről-időre bekerül az országos közbeszédbe az úgynevezett „DVTK varázslat”. Ha megy a csapatnak, akkor azért, ha nem megy, akkor azért – ha pedig valami fontos mérőféldkőhöz érkezik a klub (mint most az új stadion átadása) akkor meg azért. Mindenki tudja, érzi, aki focival foglalkozik – talán még az is, aki nem – hogy létezik itt valami, ami más csapatnál nincs.

Vannak, akik próbálják megmagyarázni. Mert az ember már csak olyan, hogy mindenre magyarázatot keres. Mint amikor a lány pasizik és megideologizálja – „működik a kémia, kialakult a kölcsönös vonzalom, stimmelnek a csillagjegyek, a macskámnak is szimpatikus”, stb. Amikor viszont a fiú csajozik, az a rögválság, hogy meglát egy formás popsit és egyszerűen elindul

utána – toronyiránt. Hogy miért? Hát csak. Oszt kész.

Csak a Diósgyőr. Oszt kész. Egy régi évfolyamtársam hívott a napokban: az új stadion és az edzőváltás okán, riportot csinált a DVTK-ról egy hírportálnak. Pa-

naszkodott, hogy némelyik szurkoló elég barátságatlan volt vele, amikor kérdezősködött.

Felvilágosítottam, hogy bizonyos hangsúlyokra itt nagyon vigyázni kell – a Dunától keletre a rámenősséget könnyen pökhen-diségnek értelmezik. Aztán pedig csak pislog a vendég, ha esetleg úgy megkínálják, hogy a csapata helyett a fogai játszanak körmérkőzést a döntőbe jutásért.

Merthogy tudom, kinek szurkol a kolléga. Valamivel előrébb vannak a tabellán, mint most mi, viszont kb. annyi törzsszurkolójuk lehet, ahányan átlagban Kis Grófo koncertjére csápolnak, egy észak-nógrádi falunapon.

A DVTK varázslat

Így hát irigykedik, s ő sem érti az immár több mint egy évszázada tartó DVTK varázslatot. A tömött lelátókat, a semmihez sem hasonlítható hangulatot, a tűzön-vízen át kitaró szurkolókat. Meg is mondtam ezt neki, mire visszakérdezett: miért, mi a DVTK?

S ez az, amit nem lehet röviden (vagy tán sehogy sem) elmagyarázni annak, aki nem ide született. Aki nem éli át nap mint

nap, mit jelent borsodinak, miskolcinak lenni. Aki nem vállalja büszkén a sorsközösséget ezzel a hányatott történetű régióval – Miskolc múltjával, jelenével, megharcolt, küzdelmes hétköznapjainkkal.

Egy csapat játékosai változhatnak, mint ahogy az edzői, vezetői is. A szellemiség az, ami örök. A DVTK maga a lokálpatriotizmus, annak a szimbóluma, hogy Borsod, Miskolc soha nem adja fel. Mint ahogy nem adta fel a múltban sem. Amikor a DVTK-nak szurkolunk, tulajdonképpen magunkat, a városunkat biztatjuk a lelátókon. Mert mi soha nem adjuk fel és ha kell, bárkinek fityiszt mutatunk.

Együtt vagyunk és tudjuk, hogy győzni fogunk.

Ez a DVTK varázslat.

SZEPESI SÁNDOR